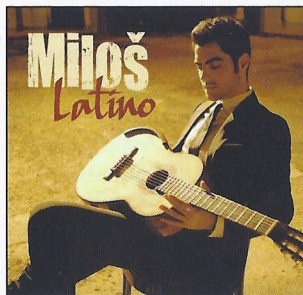
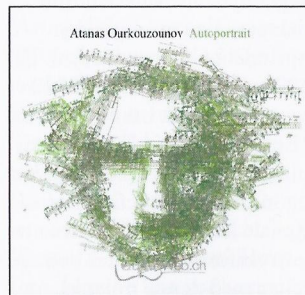

Haitian Suite: The Music of Frantz Casséus. Basta Music, 2011
Spillet af Alberto Mesirca (guitar).

Milos Karadaglic:
Latino
(Deutsche Grammophon)

Atanas Ourkouzounov:
Autoportrait
(Doberman-Yppan Publisher)

A. Mesirca: Haitian Suite

Frantz Casséus og **Alberto Mesirca** er nye navne for mig, må jeg erkende. Mesirca er et af de mange nye navne, der i disse tider dukker op og imponerer med deres tekniske færdigheder. Han er ganske ung, født i Venedig i Italien, og ligner på innercoveret af denne CD en gademusiker, der med huen trykket ned over ørerne, har slået sig ned ved Storkespringvandet. Men heldet tilsmilede ham under et besøg i Amsterdam, hvor han via den hollandske producent Gert-Jan Blom dels kom i kontakt med den amerikanske world music guitarist Marc Ribot og dels fik præsenteret helt ukendte håndskrevne noter til kompositioner af haitianeren Frantz Casséus (1915 – 1993), som MR havde fundet i en gammel Chopin LP blandt

Casséus' efterladenskaber 16 år efter Casséus' død. Ud over de titler, som Ribot selv havde indspillet i Casséus' dødsår var der nu 18 nye titler, således at Mesirca nu havde mulighed for at indspille hele 37 kortere og længere stykker, der nu findes på denne hollandske udgivelse.

Casséus' musik er ikke nyskabende eller revolutionerende. Den flyder roligt og beroligende med titler som "Romance", "Valse" "Meringue", "Chanson" og "Improvisation" og udført i en stil, der giver mindelser om Miguel Llobets arrangementer af catalansk folkemusik. Casséus har faktisk selv i starten af 1950'erne indspillet noget af sin musik i USA på plademærket Folkways, og billeder af ham viser en lettere melankolsk, men lapset klædt verdensmand, der ikke

føler sig helt godt tilpas i New Yorks menneskemylder, men sikkert længes tilbage til sin føde og dens musik med blandede klange af vestindiske folketoner, afrikanske rytmer, kreolske klange, lidt jazz a la Fats Waller, lidt Villa-Lobos og en mindre portion europæisk klassik. Som i Renaissance-tiden virker det, som om Casséus benytter sin musik til at berolige sin egen skrøbelige sjæl og bruge den som en form for katharsis med sørgmodige, drømmeagtige sekvenser.

"Haitian Suite" er et skoleeksempel på, hvordan en ledsagende booklet skal se ud. Læseren får kommentarer til hvert af de 37 stykker, og man får hele Marc Ribots egen historie om, hvordan hans onkel og tante mødt Casséus i New York, og hvordan Casséus blev Marcs første guitarlærer. Men tiderne blev svære i New York

for Casséus. Han måtte ofte leve på fattigdomsgrænsen og led som afrikaner under tidens stærke racisme. Familien Ribot har dog taget sig af hans musikalske arv efter hans død i 1993 og fået udgivet hans klassiske solostykker for guitar på forlaget Tuscany Publications (2003).

Du kan købe denne usædvanlige CD ved at kontakte www.basta.nl

Jens Pedersen

Milos: Latino

Milos Karadaglic er Deutsche Grammophons nye guitaristsatsning. Den meget latinsk udseende montenegriner har netop udsendt sin tredje cd: "Latino". Milos, som han blot kaldes, bliver ifølge visse reklamerende medier nævnt i samme åndedrag som Segovia, Bream og Williams. Så det var med stor forventning, jeg lyttede til denne cd.

CDen indeholder et udsnit af populære sydamerikanske stykker af Astor Piazzolla (Libertango + Oblivion). Jorge Morel (Danza brasileira), Heitor Villa-Lobos (Præludium nr.1 + Mazurka choro), Manuel Ponce (Scherzino Mexicano + Chanson), Agustin Barrios (Sueno en la floresta + Una limosna por el amor de Dios), Leo Brouwer (Un dia de noviembre), m.fl. Det meste bliver spillet solo, men der er ind-

imellem strygerakkompagnement på. Eksempelvis bliver Piazzolla stykkerne ledsaget af "Studioorkester der Europäischen Filmphilharmonie" under ledelse af Christoph Israel.

Milos har sit håndværk i orden: En sikker letløbende teknik uden de store svagheder. En af og til lidt uregelmæssig tremolo skal være tilgivet. Han har generelt en fin lyd, men hans tone mangler lidt latinsk lidenskab. Musikalsk er det ok, men det hele er lidt for glat og hørt mere interessant før. At Milos bliver udnævnt til hele verdens nye guitarhelt er nok lige at spænde buen for højt. Men lad os se om det lykkes. Det vil glæde mig, hvis det kan lykkes for en ny guitarist at blive kendt ud over vores klassiske guitarverdens ellers så snævre grænser.

Claus Rosenqvist

Atanas: Autoportrait

Atanas Ourkouzounov, som gæstede DGS i foråret med sin duopartner Mie Ogura på tværføjte, har netop indspillet sin første solo CD. Den indeholder udelukkende Atanas' egne kompositioner. "Extension" fra 2011 er en fusion af bulgarsk folkemusik og et mere moderne tonesprog. Den bliver efterfulgt af "Toryanse Tales fra 2003". Her er tale om et større stykke på ca. 9 minutter med en japansk klin-

gende indledning, virtuost spil med slageffekter og arpeggios i stil med Leo Brouwer og melodiose indslag. Herefter kommer 11 korte præludier/etuder. Nogle er typiske klangstudier, andre er mere rytmiske. Igen kommer jeg til at tænke på Leo Brouwer, men dette må endelig ikke opfattes negativt! De sidste 2 værker "Kaleidoscope" (Hommage a Keith Jarrett 2006-7) og "Folk Song variations" (1999) er igen ovre i den rytmisk meget iørefaldende afdeling.

Atanas er en dygtig guitarist med en fin musikalitet og en rytmisk sans ud over det sædvanlige. Han får mig til at tænke på de brasilianske Assad brødre med sit lette virtuose spil, og hans musik klinger umiddelbart fascinerende med sin etniske klang og rytmiske drive. CDen kan fås via www.guitarwebshop.com

De 11 Music præludier er udgivet af Michael Lorimer. Roseanne USA. De andre er alle udgivet af Doberman-Yppan Canada.

Claus Rosenqvist